

Sygn. akt IV U 2022/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: stażysta Joanna Dejevska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania **E. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 08.06.2017 r. znak (...) (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o składki

oddala odwołanie

SSO Bogusław Łój

IV U 2022/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.06.2017 r. znak: (...) -2016- (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w N. S., na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 121), określił wysokość zadłużenia płatnika E. B. z tytułu składek w wysokości 4 164,15 zł, w tym na:

1. ubezpieczenia społeczne za okres od 10.2015 r. do 01.2016 r. w kwocie 2802,76 zł oraz należne odsetki w kwocie 325,00 zł,
2. ubezpieczenie zdrowotne za okres od 10.2015 r. do 01.2016 r. w kwocie 1 127,18 zł oraz należne odsetki w kwocie 130,00 zł,
3. Fundusz Pracy za okres od 10.2015 r. do 01.2016 r. w kwocie 234,21 zł oraz należne odsetki w kwocie 14,00 zł.

Organ wskazał, że odsetki naliczone zostały na dzień 08.06.2017 r.

W uzasadnieniu wskazał, że zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, wzywając jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Postępowanie wyjaśniające przeprowadzone w sprawie wykazało, że nie zostały przekazane na rachunek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłaty z tytułu w/w składek.

Odwołanie od tej decyzji złożyła E. B., zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. wydanie zaskarżonej decyzji w sytuacji, gdy odwołująca się winna podlegać od dnia zawarcia umowy o pracę tj. dnia 1.06.2014 r. do dnia rozwiązania umowy o pracę tj. 31.08.2016 r. ustawodawstwu s.,
2. rażące naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, a to art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2004, zawierające go normę kolizyjną wskazującą na ustawodawstwo właściwe dla ubezpieczenia społecznego osoby normalnie wykonującej pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych państwach członkowskich Unii, przez co wyłączona jest możliwość ustalenia prawa właściwego dla tego stosunku prawnego w inny sposób niż wskazany przez normę dotyczącą koordynacji ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie, iż odwołująca się jest zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, podczas gdy zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2004. podlega ona wyłącznie ustawodawstwu s. z tytułu pracy najemnej i dlatego nie powstaje wobec niej obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy,
3. rażące naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, tj. art. 5 rozporządzenia nr 987/2009 poprzez nieuwzględnienie nadanego odwołującej się numeru ubezpieczenia w registracnym liście FO, podczas gdy polska instytucja ubezpieczeniowa nie może tej okoliczności zignorować, istnienie bowiem tytułu ubezpieczenia społecznego za granicą wyklucza dokonywanie ustaleń przeciwko dowodowi ubezpieczenia społecznego w innym państwie,
4. rażące naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, tj. zastosowanie art. 11 ust 3 lit. a rozporządzenia nr 883/2004 do odwołującej się, podczas gdy przepis ten nie miał zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ wykonuje ona nie tylko pracę na własny rachunek w P., ale także pracę najemną na S.. W związku z tym zastosowanie do niej ma wyłącznie art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2004,
5. rażące naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, tj. niewłaściwe zastosowanie art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004 poprzez jego niezastosowanie i doprowadzenie w rezultacie do sytuacji, w której - wbrew przepisom rozporządzenia - odwołująca się podlega w tym samym czasie ustawodawstwu dwóch różnych państw członkowskich, gdyż do tego sprowadza się zaskarżana decyzja określająca należności z tytułu składek,
6. wydanie zaskarżanej decyzji bez prawomocnego rozstrzygnięcia w zakresie ustawodawstwa właściwego mającego zastosowanie do odwołującej się oraz bez prawomocnej decyzji stwierdzającej, że odwołująca się jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2014 r. do nadal)

Wskazując na powyższe zarzuty, odwołująca wniosła o uchylenie decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie, iż od dnia 1.06.2014 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. odwołująca E. B. nie jest zobowiązana do opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy z uwagi na zatrudnienie w innym Państwie Członkowskim na podstawie umowy o pracę i wykonywanie pracy najemnej na terenie tego innego Państwa Członkowskiego.

Wskazała, że gdyby Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji, Sąd mógłby rozważyć zasadność wydania zarządzenia w oparciu o art. 467 §4 k.p.c., na podstawie którego nastąpi zwrot akt organowi rentowemu, celem uzupełnienia materiału sprawy i usunięcia braków, uniemożliwiających jej rozpoznanie.

Na okoliczność ustalenia, że odwołująca podlega ustawodawstwu s. wniosła o dopuszczenie dowodu z umowy o pracę, registracznego listu FO, poświadczenia S1 oraz karty EKUZ, potwierdzenia przelewów wynagrodzenia, podatkowych dokumentów rozliczeniowych, a także z raportów wykonywanej pracy.

W uzasadnieniu wskazała, że prowadząc działalność gospodarczą w P., dnia 1.06.2014 r. zawarła dodatkowo umowę o pracę z firmą (...) s.r.o., której siedziba znajduje się na S.. Na podstawie przedmiotowej umowy odwołująca się wykonywała pracę najemną na terytorium S. do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Podniosła, że decyzja określająca wysokość należności z tytułu składek jest przedwczesna, gdyż Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przeprowadził należyście postępowania w przedmiocie ustalenia ustawodawstwa właściwego zgodnie z przepisami rozporządzeń unijnych o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

W jej ocenie, od daty zawarcia umowy tj. od dnia 1.06.2014 r. do 31.08.2016 r. odwołująca podlegała ustawodawstwu s., a składki na ubezpieczenie odprowadzane są do instytucji właściwych na S. przez płatnika, którym jest pracodawca odwołującej się.

Podaje, że pracodawca gwarantuje odwołującej czas pracy w wymiarze nie noszącym znamion pracy marginalnej, gdyż zajmuje on ponad 5% realnego czasu pracy, w stosunku do prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z postanowieniem umowy o pracę jako miejsce wykonywania pracy wskazano obszar działania spółki, tj. terytorium S.. Polecenie wykonania pracy odwołująca otrzymuje od swego pracodawcy wraz z instrukcją wykonywania pracy a także stosownymi materiałami niezbędnymi do jej wykonania. Do obowiązków odwołującej, zgodnie z zawartą umową o pracę, należy wykonywanie pracy promotora usług i produktów świadczonych przez klientów pracodawcy, polegającej na kontaktowaniu się z potencjalnymi klientami, prezentacji i promocji działalności klientów pracodawcy. Dokumentami potwierdzającymi wykonywanie pracy na S. są kwartalne raporty wykonania pracy.

W dalszej części uzasadnienia znalazło się rozwinięcie zarzutów podniesionych w odwołaniu.

W odpowiedzi na odwołanie, pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca E. B., urodzona w dniu (...), od dnia 10.04.2009 r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą Produkcja Odzieży, Usługi (...) z siedzibą w S. przy ul. (...).

Wykonywanie działalności gospodarczej przez odwołującą było przez nią kilkakrotnie zawieszane.

dowód: akta Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w tym wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, deklaracje rozliczeniowe;

Odwołująca w okresie od października 2015 r. do stycznia 2016 r. nie opłacała należnych składek na ubezpieczenie społeczne.

W dniu 16.03.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wystosował zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres 11.2015 r. do 01/2016 r.

W dniu 14.04.2016 r. wydano zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego.

Powyższe skutkowało wydaniem przez ZUS decyzji z dnia 08.06.2017 r., określającej wysokość zadłużenia z tytułu składek.

Wysokość zadłużenia płatnika E. B. z tytułu nieopłaconych składek wyniosła 4 164,15 zł. Zadłużenie obejmowało zaległe składki na:

1. ubezpieczenia społeczne za okres od 06.2014 r. do 09.2015 r. w kwocie 10.785,93 zł oraz należne odsetki w kwocie 903 zł,

2. ubezpieczenie zdrowotne za okres od 06.2014 r. do 09.2015 r. w kwocie 4.407,49 zł oraz należne odsetki w kwocie 373 zł,

3. Fundusz Pracy za okres od 06.2014 r. do 09.2015 r. w kwocie 907,45 zł oraz należne odsetki w kwocie 21 zł.

dowód: akta Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

Dnia 08.06.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję nr (...) określającą wysokość zaległości składkowych a okres od 10/2015 do 01/2016. E. B. odwołała się od tej decyzji informując, że od dnia 01.06.2014 r. do dnia 31.08.2016 r. powinna podlegać ustawodawstwu s. ponieważ od 01.06.2014 r. dodatkowo zawarła umowę o pracę ze słowackim pracodawcą spółką (...) s.r.o. .

dowód: akta Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ;

Pismem z dnia 22.04.2016 r. słowacka instytucja ubezpieczeniowa S. P. poinformowała, że na podstawie kontroli, którą przeprowadzono u P. s.r.o. z siedzibą w Č. ul. (...), stwierdzono, iż w przypadku pracowników tej firmy nie dochodzi do rzeczywistej realizacji czynności zarobkowej na terenie Republiki S..

S. instytucja ubezpieczeniowa wskazała, że w stosunku do charakteru czynności pracowników pracodawcy P. s.r.o. nie zmieniła swego stanowiska i uważa, że E. B., zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1 ze zm.) w dalszym ciągu podlega przepisom prawa ubezpieczenia społecznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Wskazała przy tym, że dokona zmiany swojego stanowiska, jeżeli E. B. za pośrednictwem polskiej instytucji ZUS przedłoży dowody, poświadczające rzeczywiste wykonywanie czynności dla firmy (...) s.r.o. na terenie Republiki S., w szczególności:

- potwierdzenie o wypłatach wynagrodzeń,

- harmonogram prac (z podaniem okresów, w których zatrudnienie było wykonywane na terenie Republiki S. oraz okresy, w których wykonywana była prywatna działalność gospodarcza w P.),

- dokumenty poświadczające pobyt na S., tzn. kopie umów najmu, najmu mieszkań, potwierdzenie o płatności miejscowych podatków,

- potwierdzenie o podróżach pomiędzy Polską i Republiką Słowacką;

Pismem z dnia 26.07.2016 r. słowacka instytucja ubezpieczeniowa poinformowała, że w dalszym ciągu stoi na stanowisku, iż w przypadku odwołującej E. B. nie doszło do rzeczywistej realizacji czynności zarobkowej dla spółki (...) s.r.o. na terenie republiki S.. Fakt, że odwołująca przedłożyła dokument rejestracyjny osoby fizycznej nie oznacza automatycznie, że zgodnie z rozporządzeniem koordynacyjnym będzie podlegać przepisom ubezpieczenia społecznego Republiki S..

Słowacki Organ Ubezpieczeniowy przedłożenie przez odwołującą kopii umowy o prace, dokumentu rejestracyjnego osoby fizycznej oraz wyciągów bankowych w celu udokumentowania realnego wykonywania czynności na terenie Republiki S. uznał za niewystarczające.

dowód: uwierzytelnione pismo słowackiej instytucji ubezpieczeniowej S. P. z dnia 22.04.2016 r., oraz 26.07.2016 ;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca E. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zobowiązana jest do opłacenia zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od 10.2015 r. do 01.2016 r. wraz z odsetkami.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 121; dalej jako: ustawa systemowa) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Osoby te na swój wniosek podlegają również dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 2 cyt. ustawy).

Art. 13 pkt 4 ustawy systemowej stanowi z kolei, iż obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie zaś z art. 48 ust. 1 ustawy systemowej, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględniania wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika.

W myśl ust. 2, jeżeli płatnik po wymierzeniu składek z urzędu złoży deklarację rozliczeniową, Zakład koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji rozliczeniowej.

W odwołaniu odwołująca powoływała się na zawartą w dniu 1.06.2014 r. umowę o pracę z firmą (...) s.r.o., której siedziba znajduje się na S..

W ocenie odwołującej, decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, określająca wysokość należności z tytułu składek jest przedwczesna, gdyż nie przeprowadził on należycie postępowania w przedmiocie ustalenia ustawodawstwa właściwego zgodnie z przepisami rozporządzeń unijnych o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Na uzasadnienie swego stanowiska wskazała, że od daty zawarcia umowy o pracę ze słowackim pracodawcą P. s.r.o. z siedzibą w Č., tj. od dnia 1.06.2014 r. do dnia 31.08.2016 r. odwołująca się podlega ustawodawstwu s., a składki na ubezpieczenie odprowadzane są do instytucji właściwych na S. przez płatnika, którym jest pracodawca odwołującej się.

W ocenie sądu jest to stanowisko błędne.

Jakkolwiek zgodnie z art.13 ust.3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1 ze zm.), na który powoływała się odwołująca, osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje swą pracę najemną (...), to jednak w okolicznościach niniejszej sprawy powyższy przepis nie ma zastosowania.

Fakt podjęcia pracy najemnej na terytorium innego państwa członkowskiego, przy równoczesnym kontynuowaniu działalności gospodarczej w P., nie oznacza samo przez się, że dochodzi do wygaśnięcia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu nadal prowadzonej działalności gospodarczej w P., lecz oznacza jedynie, że dochodzi do zbiegu tytułów do ubezpieczeń na terytorium dwóch państw członkowskich UE.

To powoduje konieczność ustalenia, ustawodawstwo którego z krajów jest właściwe w zakresie ubezpieczenia społecznego z obu zbiegających się tytułów. Reguły kolizyjne są bowiem wprowadzane po to, aby uniknąć sytuacji,

w której ubezpieczony podlega jednocześnie ustawodawstwu więcej niż jednego państwa członkowskiego, a w konsekwencji – podlega jednocześnie ubezpieczeniom społecznym w więcej niż jednym państwie członkowskim.

Zauważyć przy tym należy, że przepis art.19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczący wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.09.284.1 ze zm.) stanowi, że na wniosek zainteresowanego lub pracodawcy instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie zgodnie z przepisami tytułu II rozporządzenia podstawowego, poświadcza, że to ustawodawstwo ma zastosowanie, oraz w stosownych przypadkach wskazuje, jak długo i na jakich warunkach ma ono zastosowanie.

Przepis art. 20 ust.2 powołanego wyżej rozporządzenia z 16 września 2009 r. stanowi także, że instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo staje się ustawodawstwem mającym zastosowanie do danej osoby zgodnie z przepisami tytułu II rozporządzenia podstawowego, informuje o dniu, od którego rozpoczyna się stosowanie tego ustawodawstwa, instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego, którego ustawodawstwu ostatnio podlegała ta osoba.

Do poświadczenia mającego zastosowanie „zgodnie z powołanymi wyżej przepisami, ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego stosowane jest „zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” – A1.

Postępowanie wyjaśniające, w zakresie tego, czy w okresie od 02.06.2014r. do 31.08.2016 r. E. B. podlega ustawodawstwu s. w zakresie ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 13 ust. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zostało wszczęte przez organ rentowy wskutek poinformowania przez E. B. o podjęciu zatrudnienia w słowackiej spółce (...) s.r.o.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do słowackiej instytucji ubezpieczeniowej o potwierdzenie podlegania systemowi ubezpieczeń społecznych przez odwołującą w tym kraju.

S. instytucja ubezpieczeniowa tego faktu nie potwierdziła, wskazując, że na podstawie kontroli, którą przeprowadzono u P. s.r.o. z siedzibą w Č. ul. (...), stwierdzono, iż w przypadku pracowników tej firmy nie dochodzi do rzeczywistej realizacji czynności zarobkowej na terenie Republiki S..

Wobec tego E. B., zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1 ze zm.) w dalszym ciągu podlega przepisom prawa ubezpieczenia społecznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Wskazała przy tym, że dokona zmiany swojego stanowiska, jeżeli E. B. za pośrednictwem polskiej instytucji ZUS przedłoży dowody, poświadczające rzeczywiste wykonywanie czynności dla firmy (...) s.r.o. na terenie Republiki S., w szczególności:

- potwierdzenie o wypłatach wynagrodzeń,
- harmonogram prac (z podaniem okresów, w których zatrudnienie było wykonywane na terenie Republiki S. oraz okresy, w których wykonywana była prywatna działalność gospodarcza w P.),
- dokumenty poświadczające pobyt na S., tzn. kopie umów najmu, najmu mieszkań, potwierdzenie o płatności miejscowych podatków,
- potwierdzenie o podróżach pomiędzy Polską i Republiką Słowacką;

Odwołująca takich dowodów nie przedstawiła.

Podkreślenia wymaga, że fakt przedłożenia (a nawet zawarcia) umowy o pracę z dnia 01.06.2014 r. nie świadczy jeszcze o tym, iż na jej podstawie praca była w rzeczywistości wykonywana – a w konsekwencji, że w spornym okresie odwołująca od 01.06.2014 r. do 31.08.2016 r. winna podlegać ustawodawstwu s..

Zgodnie z ogólną zasadą dowodową (art. 6 k.c.) ciężar wykazania spełnienia warunków do przyznania świadczenia ciąży na stronie odwołującej. W myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę. Reguły dowodzenia w procesie cywilnym (art. 232 k.p.c.) zobowiązują zatem strony do wskazywania dowodów, z których wywodzą one skutki prawne. Zasada ta znajduje także zastosowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, których przedmiotem są odwołania od decyzji organów rentowych.

Reasumując, odwołująca podlegałaby ustawodawstwu danego kraju członkowskiego, gdyby w sposób wiarygodny wykazała, że istotnie była zatrudniona na podstawie umowy o pracę z pracodawcą tego kraju i opłacała składki na ubezpieczenia społeczne z tego tytułu.

Tymczasem odwołująca nie sprostала powyższemu obowiązkowi – nie przedłożyła dokumentu urzędowego potwierdzającego fakt podlegania ustawodawstwu s. w spornym okresie, stąd też nie znajdował wobec niej zastosowania art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Podobnie nie złożyła dowodów, od których słowacka instytucja ubezpieczeniowa uzależniła zmianę swojego stanowiska w przedmiocie podlegania przez nią ubezpieczeniu.

Zgodnie zaś z obowiązującymi przepisami ustawy systemowej, to na płatniku ciąży obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, a płatnik jest zobowiązany opłacać i rozliczać składki bez uprzedniego wezwania. Odwołująca nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku, to zaś skutkowało powstaniem zadłużenia z tytułu składek.

Mając powyższe na względzie Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.